

CHOROBKA (1) *sb f*

A sg chor(o)bkę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Dem. od „choroba” ‘brak zdrowia, niemoc’:

Zwrot: »chorobkę uleczyć«: pomiernemi też ziołki/ bez wśzech trudnych przypraw/ przypádłą chorobkę łobie łnádnie vleczyli. RejZwierc 60.

DM